

Проект
Вноситься народними депутатами України
Калетніком Г.М. (Реєстр. картка № 494)

Глусем С.К. (Реєстр. картка № 283)

Перестенко М.В. (Реєстр. картка № 406)

Терещуком С.М. (Реєстр. картка № 440)

Закон України
«Про розвиток виробництва та споживання
біологічних палив»

Цей Закон визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади виробництва і споживання біологічних палив на основі використання джерел відновлюваної сировини та біохімічних методів її переробки і спрямований на створення необхідних умов для організації та правового регулювання обігу таких палив в Україні.

Закон передбачає забезпечення гармонізації законодавства України із законодавством Європейського Союзу в питаннях виробництва і споживання біологічних палив та має на меті сприяння просуванню таких палив на національний та світовий ринки моторних палив, підвищення енергетичної безпеки, поліпшення екологічної ситуації та розвиток агропромислового виробництва в Україні.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижчезазначені терміни вживаються в такому значенні:

сфера обігу біопалив – сфера діяльності, пов’язана з виробництвом, транспортуванням, зберіганням і споживанням біологічних палив;

біологічні палива (біопалива) – палива, виготовлені з біологічної енергетичної сировини, які можуть використовуватися як пальне у чистому вигляді або як сировина для виробництва інших палив чи компонент для змішування з традиційними видами палива у пропорціях, встановлених відповідною нормативно-технічною документацією;

біологічна енергетична сировина - відновлювана біомаса рослинного і тваринного походження, продукти і відходи її переробки (в тому числі біомаса промислових та побутових відходів), енергетичний ресурс яких забезпечує придатність для виробництва біопалива;

біохімічні методи переробки (біоконверсія) – методи переробки сировини із застосуванням біологічних агентів (мікроорганізмів, ферментів);

сумішеві палива – види палива, отримані в результаті змішування біопалива (біопалив) з компонентом (компонентами) традиційного палива у пропорціях, що встановлюються відповідною нормативно-технічною документацією, використання яких забезпечує зменшення забруднення довкілля порівняно зі споживанням традиційних видів палива;

біоетанол – продукт біоконверсії біологічної енергетичної сировини з регламентованою кількістю супутніх та денатуруючих домішок;

біопаливо дизельне – паливо, виготовлене з використанням етилових або метилових ефірів жирних кислот, отриманих з рослинних олій та/або тваринних жирів;

біогаз – суміш газів (переважно метану і вуглекислого газу), отримана шляхом біоконверсії біологічної енергетичної сировини;

біоводень – водень, вироблений з біологічної енергетичної сировини;

ЕТБЕ – етил-трет-бутиловий ефір, виготовлений шляхом синтезу на основі біоетанолу та ізобутилену;

традиційні види палива – види палива та паливні компоненти, що отримуються в результаті переробки викопної сировини - нафти, газу, вугілля і відповідають державним стандартам на ці продукти.

Стаття 2. Основні засади державної політики у сфері виробництва та споживання біопалив

Основними засадами державної політики у сфері виробництва та споживання біопалив є:

сприяння розробці та раціональному використанню відновлювальних джерел енергії;

економічне стимулювання виробників та споживачів біологічних палив з метою широкого запровадження цих палив в Україні;

запровадження поетапного збільшення нормативно визначеної обов'язкової частки застосування біопалив у складі загального виробництва моторних палив в Україні;

розроблення нормативно-правової бази регулювання ринку біопалив в Україні;

зменшення негативного впливу на довкілля;

визначення перспективної політики держави щодо виробництва та споживання біопалив з метою економії традиційних видів палива, забезпечення сировини для хімічної промисловості та зменшення залежності України від їх імпорту;

інформування споживачів і виробників біопалив про їх економічні, екологічні, соціальні та інші переваги;

підтримка інвестиційної діяльності у виробництві та споживанні біопалив шляхом законодавчого забезпечення відносин у цій сфері господарської діяльності, встановлення спеціальних податкових, митних та інших пільг і державних гарантій;

розвиток міжнародного науково-технічного співробітництва, широке використання міжнародної кооперації у виробництві та споживанні біопалив;

сприяння розвитку науково-технічної бази виробництва біопалив, пропаганда науково-технічних досягнень у цій сфері;

гармонізація вітчизняного законодавства у сфері виробництва та застосування біопалив із законодавством Європейського Союзу.

Розділ II. ОЗНАКИ БІОПАЛИВА. ВИРОБНИКИ І СПОЖИВАЧІ БІОПАЛИВА. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ БІОПАЛИВА

Стаття 3. Ознаки біопалива

Біопаливо, сумішеві палива виготовляються в установленому законодавством порядку згідно з державними стандартами або нормативно технічною документацією затвердженою в установленому порядку.

Нормативи безпеки біопалив для довкілля та здоров'я людини мають відповідати законодавчо встановленим нормативам.

Цим Законом до біологічних палив віднесені:

біоетанол;

біопаливо моторне;

біопаливо дизельне;

сумішеві палива;

компоненти, виготовлені з біологічної енергетичної сировини, для змішування з традиційними видами палива;

біоводень;

біогаз;

ЕТБЕ, виготовлений з використанням біоетанолу.

Законом до біопалив можуть бути віднесені інші палива, виготовлені з відновлюваної сировини.

Стаття 4. Виробники біопалива

Виробники біопалив – підприємства усіх форм власності, що виробляють біопаливо з відновлюваної біологічної сировини чи паливо, отримане шляхом використання біопалив як сировини та/або компонента у пропорціях, встановлених нормативно-технічною документацією.

Виробництво біоетанолу здійснюється суб'єктами господарювання незалежно від форми власності за умови отримання ліцензії на відповідний вид діяльності.

Виробництво інших видів біологічних палив зазначених у статті 3 цього Закону не потребує отримання ліцензії.

Стаття 5. Порядок визначення палива із відновлювальних джерел енергії

Належність палива до біологічного підтверджується документом про ідентифікацію палива, що видається уповноваженим органом виконавчої влади в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Термін видачі документа про ідентифікацію палива не повинен перевищувати 10 днів з дня подання відповідних документів.

Біологічні види палива, призначені для реалізації споживачу біопалив як товарна продукція, підлягають обов'язковій сертифікації відповідно до законодавства.

Виробниками біологічних палив вважаються суб'єкти господарювання всіх форм власності, що виготовляють рідке та газове паливо з біомаси.

Суб'єкти господарської діяльності, які реалізують свою продукцію, на вимогу покупця надають документ, що підтверджує якість палива та його належність до біологічних палив.

Стаття 7. Споживачі біопалив

Споживачами біопалив є юридичні та фізичні особи, які використовують біопалива та сумішеві види пального для технічних засобів, котельних агрегатів, печей, інших енергетичних агрегатів, установок і машин відповідно до нормативно-технічної документації на ці види біопалив.

Стаття 8. Технічні засоби, що працюють на біологічних паливах та порядок підтвердження придатності технічного засобу до використання біопалив

До технічних засобів, що працюють на біологічних паливах, належать засоби, призначені або переобладнані для роботи на біологічному паливі або на суміші традиційного палива з біологічним.

Технічні засоби можуть бути переобладнані для роботи на біопаливі у разі, якщо при цьому не погіршуються норми безпеки щодо експлуатації цих технічних засобів.

Не здійснюється переобладнання транспортних засобів при використанні власниками транспортних засобів та іншими споживачами біопалив у суміші з традиційними видами палива у пропорціях, встановлених відповідно до нормативно-технічних документів.

Стаття 9. Державне регулювання виробництва та споживання біопалив, що виробляються в Україні

1. Держава забезпечує розвиток виробництва та споживання біопалив шляхом вжиття заходів з економічного стимулювання споживання біопалив виробниками та споживачами в Україні.

2. Коди УКТ ЗЕД для здійснення експортно-імпортних операцій щодо біопалив надаються в порядку, визначеному чинним законодавством.

Код УКТ ЗЕД біоетанолу - 3811 19 00 00.

3. Виробництво біоетанолу на спиртових заводах, що виробляють спирт етиловий заборонено

Забороняється зберігання та промислове використання спирту етилового на заводах з виробництва біоетанолу, крім спирту-етилового сирцю, що є сировиною для виробництва біоетанолу, в установленому законодавством порядку.

4. Держава сприяє виробництву дизельного біопалива із вмістом етилових або метилових ефірів жирних кислот, отриманих з рослинних олій і тваринних жирів, в таких пропорціях до загального обсягу виробництва дизпалива в Україні:

- у 2012 році – не менш як 10 відсотків;
- у 2013 році – не менш як 30 відсотків;
- у 2014 році – не менш як 50 відсотків;
- у 2015 році та в наступні роки – не менш як 80 відсотків.

5. Держава сприяє виробництву сумішевих бензинів та моторних палив із вмістом біоетанолу в таких пропорціях до загального обсягу виробництва бензинів в Україні:

- у 2012 році – не менш як 2 відсотки;
- у 2013 році – не менш як 5 відсотків;
- у 2014 році – не менш як 15 відсотків;
- у 2015 році та в наступні роки – не менш як 30 відсотків.

6. У місті Києві та містах з населенням більш як 500 тис. осіб, а також у рекреаційних зонах місцеві органи виконавчої влади сприяють забезпеченню

роботи транспортних засобів із двигунами внутрішнього згоряння на біопаливі з урахуванням таких пропорцій у реалізації біопалива в загальному обсязі до реалізації традиційних палив:

- у 2012 році – 5 відсотків;
- у 2013 році – 30 відсотків;
- у 2014 році – 50 відсотків;
- у 2015 році – 80 відсотків.

7. У зв'язку з негативним впливом МТБЕ виробники бензинів в Україні зменшують його застосування, замінивши на ЕТБЕ:

- у 2012 році – на 10 відсотків;
- у 2013 році – на 30 відсотків;
- у 2014 році – на 70 відсотків;
- у 2015 році – на 80 відсотків.

Розділ III. ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ СТИМУЛЮВАННЯ У СФЕРІ БІОПАЛИВА

Стаття 10. Організаційно-економічні заходи щодо стимулювання виробництва та споживання біопалив

Організаційно-економічні заходи щодо стимулювання виробництва та споживання біопалив включають:

визначення джерел і напрямів фінансування у галузі виробництва біопалив;

створення системи державних стандартів у сфері виробництва та споживання біопалив і нормативно-технічних показників споживчої якості, енергетичної цінності та екологічної безпеки біопалив;

застосування економічних стимулів для підприємств, установ, організацій, діяльність яких пов'язана з виробництвом біопалив, розробленням і впровадженням маловідходних, ресурсозберігаючих та екологічно безпечних технологій, машин, механізмів, інших технічних засобів, що працюють на біопаливі;

стимулювання інвестиційної діяльності у сфері виробництва біопалив;

створення інформаційного фонду для збору та поширення інформації про виробництво і споживання біопалив в Україні;

надання податкових пільг при ввезенні сільгосптехніки, насіння, мінеральних добрив та засобів захисту рослин, призначених для виробництва біологічних палив, відповідно до закону;

застосування економічних стимулів для споживачів, що заохочують використання біопалив, маловідходних, ресурсозберігаючих та екологічно безпечних технологій, машин, механізмів, інших технічних засобів, що працюють на біопаливі.

Стаття 11. Фінансування заходів з виробництва та споживання біопалив

Фінансування заходів з виробництва та споживання біопалив здійснюється за рахунок коштів підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, державного та місцевого бюджетів, інших не заборонених законом джерел.

Стаття 12. Стандартизація та технічне регулювання виробництва та споживання біопалив

Об'єктами стандартизації та/або технічного регулювання виробництва та споживання біопалив є якісні характеристики кожного виду біопалива, нормативи їх екологічної безпечності, матеріали, обладнання, технології, що використовуються при їх виробництві, та послуги, що надаються в цій сфері.

Розділ IV. ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ БІОПАЛИВА

Стаття 13. Відповідальність за порушення законодавства у сфері виробництва та споживання біопалив

Особи, винні в порушенні законодавства у сфері виробництва та споживання біопалив, несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ V. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА (ВИДОБУТКУ) ТА СПОЖИВАННЯ БІОПАЛИВА

Стаття 14. Міжнародне співробітництво

Україна бере участь у міжнародному співробітництві щодо впровадження, виробництва та споживання біопалив відповідно до законодавства та міжнародних договорів України.

Якщо міжнародним договором України, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що встановлюються цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 15. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) частини четверту статті 4 Закону України "Про підприємництво" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168; із наступними змінами) виключити;

2) у частині першій статті 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259 із наступними змінами):

в абзаці першому пункту "ч" слова "крім біологічних видів палива" виключити;

в абзаці першому пункту "щ" слова "крім біологічних видів палива" виключити;

3) у Податковому кодексі України (Офіційний вісник України, 2010 р., № 92, ст. 3248):

підпункт 14.1.14. пункту 14.1. статті 14 викласти у наступній редакції "біоетанол – продукт біоконверсії біологічної енергетичної сировини з регламентованою кількістю супутніх та денатуруючих домішок і належить до товарної позиції 3811 згідно з УКТ ЗЕД";

у підпункті 14.1.237. пункту 14.1. статті 14 слово "біоетанол" вилучити;

у підпунктах 229.1.1 та 229.1.5 пункту 229.1. статті 229 два останні абзаци вилучити.

4) у Законі України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

абзац шостий статті 1 виключити;

в абзаці першому статті 2 слова "а біоетанолу - на підприємствах усіх форм власності за наявності у них ліцензій" вилучити.

5) у статті 9 Закону України "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; із наступними змінами) пункт 45 вилучити та доповнити статтю новим пунктом такого змісту:

"45) виробництво біоетанолу";

6) у Митному тарифі України, затвердженому Законом України "Про Митний тариф України" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., N 36-43, ст. 508 із наступними змінами):

у Групі 27 "Палива мінеральні; нафта і продукти її перегонки; бітумінозні речовини; воски мінеральні":

пункт 2 Примітки абзац третій викласти у наступній редакції:

"У товарній позиції 2710 термін "біоетанол" означає продукт біоконверсії біологічної енергетичної сировини з регламентованою кількістю супутніх та денатуруючих домішок, призначений для використання як компонент палива код УКТ ЗЕД 3811 19 00 00";

У пункті 2 Додаткові примітки України слова "біоетанол" означає спирт етиловий зневоджений, призначений для використання як компонент палива" замінити словами "біоетанол" означає продукт біоконверсії біологічної енергетичної сировини з регламентованою кількістю супутніх та денатуруючих домішок, призначений для використання як компонент палива".

7) У Законі України "Про альтернативні види палива" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N12, ст. 94 із наступними змінами):

у статті 1 викласти в новій редакції:

абзац сьомий:

"біологічні палива (біопалива) – палива, виготовлені з відновлюваної біологічної енергетичної сировини, які можуть використовуватися як пальне у чистому вигляді або як сировина для виробництва інших палив чи компонент для змішування з традиційними видами палива у пропорціях, встановлених відповідною нормативно-технічною документацією";

абзац десятий:

"біоетанол – продукт біоконверсії біологічної енергетичної сировини з регламентованою кількістю супутніх та денатуруючих домішок";

абзаци дванадцятий, тринадцятий та чотирнадцятий:

"біопаливо дизельне – паливо, виготовлене з використанням етилових або метилових ефірів жирних кислот, отриманих з рослинних олій та/або тваринних жирів;

біогаз – суміш газів (переважно метану і вуглекислого газу), отримана шляхом біоконверсії біологічної енергетичної сировини;

біоводень – водень, вироблений з біологічної енергетичної сировини";

у статті 4 абзац 3 викласти в новій редакції:

"біоетанол, біопаливо дизельне, чиста олія та інші види рідкого палива отримані з біомаси";

у статті 8 абзаци третій, четвертий, п'ятий та шостий виключити.

3. Кабінету Міністрів України з дня опублікування цього Закону:

у двомісячний строк подати до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення інших законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

у місячний строк прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом. Забезпечити розроблення та затвердження державних стандартів на біоетанол та на інші біопалива, визначені цим Законом;

у місячний строк привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

у двомісячний строк забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

у шестимісячний строк розробити та затвердити Державну програму розвитку виробництва і споживання біопалив.

4. Рекомендувати Кабінету Міністрів України створити спеціальний орган виконавчої влади з питань розвитку виробництва та споживання біологічних палив шляхом реорганізації Національного агентства України з питань забезпечення ефективного використання енергоресурсів.

5. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

**Голова Верховної Ради
України**

В.ЛИТВИН